

vil altsaa haabe, at saavel Udvalget som den højtærede Minister ville tage denne Sag under velvillig Overvejelse.

Jeg indrømmer, at af fuldt saa stor en Vigtighed ved dette Forslag ere de Bestemmelser, som vedrøre den sanitære Side af Sagen, thi vi skulde jo ikke komme dertil ved at lovgive om Kødkontrollen her i Landet, at denne Lovgivning skulde betyde en Nedsættelse af de sanitære Krav, som hidtil ere stillede, og som man i de forskellige Kommuner med god Villie har søgt at opfylde paa bedst mulig Maade. Nu udtalte det ærede Medlem for Rønne (Blem) før, at der i dette Forslag er givet Lovregler til Afsøgning af det Virvar, der for Øjeblikket hersker med Hensyn til Kødkontrollen her i Landet. Det er for saa vidt rigtigt nok, men man kommer dog ikke, selv om man vedtager dette Lovforslag, helt ud af dette Virvar. Der tales om, at vi faa en ensartet Kødkontrol, men det faa vi jo slet ikke, selv om dette Forslag bliver vedtaget, thi vi faa, som flere Gange fremhævet, 3 forskellige Maader at kontrolere Kød paa: offentlige Slagtehuse med Kontrolering af Dyret før og efter Slagtingen, almindelig Kontrolstation, hvortil Dyret bringes i slagtet Tilstand med de af Hensyn til Kontrollen nødvendige vedhængende Indvolde, og Eksportkontrol med det derfor bestemte Udførsels- eller Kontrolmærke. Der bliver altsaa ingen absolut Ensartethed paa dette Omraade, men jeg indrømmer, at man kommer saa vidt, som man paa nogen Maade kan komme for Øjeblikket, for saa vidt man ikke vil ind paa Statskødkontrol, og dette vil vel blive for vidtløftigt, netop af Hensyn til den store Udvikling, der er sket paa dette Omraade. Man vilde lettere for nogle Aar siden have kunnet gennemføre en Statskontrol, end man nu kan det. Jeg tror dog, at Statskontrollen maa være vort Maal, og at man paa en eller anden Maade maa komme til den i Fremtiden.

Naar det nu gælder om at vedtage en Lov om Kødkontrol, uden at den sanitære Side af Sagen tilsidesættes, saa vil dette i meget væsentlig Grad afhænge af den Maade, hvorpaa denne Lov gennemføres fra Justitsministeriets og Landbrugsministeriets Side. Det ærede Medlem for Verringe spurgte før, hvilken Autoritet det Kød, som indførtes fra Landet eller andre Kødkontrolstationer, skal passere paa det paagældende Indførselssted. Jeg mener nu, at dette Kød maa passere gennem den Kødkontrolstation, der findes i Byen.

Det ærede Medlem for Verringe berørte for øvrigt ligeledes en anden Side ved denne Sag nemlig Spørgsmaalet om, hvor delt Kødet af et Dyr maa være, naar det indføres fra den ene Kommune til den anden. Jeg mener, at Justitsministeriet maa give bestemte Regler herfor, og jeg kunde tænke mig, at det ansaas som det naturlige, at smaa Dyr deltes i to Dele, og at store Dyr deltes i højst 4 Dele. Dette er af stor Betydning for at værges sig imod, at der ikke netop som Følge af denne Lovs Bestemmelser indføres Kød, som ikke er kontrolleret, eller som i det hele taget ikke tilfredsstillende de sanitære Krav, der stilles i den paagældende By. Endvidere mener jeg, at det heller ikke vil være forsvarligt at indføre Kød i Tønder, saaledes at det øverste Lag i Tønden maaske har et godt Udseende og maaske ogsaa er godt Kød, medens de nederste Dele ere daarligt Kød, som man paa den Maade søger at indsmugle i vedkommende By. Endvidere mener jeg ogsaa, at der maa fastsættes nærmere Bestemmelser fra Ministeriets Side med Hensyn til Indførelse af Svin fra Eksportslagterierne, altsaa med Hensyn til Dyr, der fra disse Slagterier ere blevne viste bort som ikke egnede til Eksport.

Jeg forstaar saa udmærket godt, at man fra Landboernes Side ønsker Ligestilling mellem Udførselskontrolmærket og det Mærke for godt og første Klasses Kød, som man i øvrigt har ved Slagtehusene og Kontrolstationerne. Jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, hvorledes det Kød, der under Kontrollen fra Eksportslagterierne afvises som ikke egnet til Eksport, videre skal behandles. Kunne Slagterierne f. Eks. sende saadant Kød hen, hvor de ville? Jeg spørger om det, fordi jeg ved, at der for en Maanedstid siden er udstedt et Cirkulære fra Landbrugsministeriet gennem Veterinærphysikus, som har ladet denne Skrivelse gaa videre ud til Kødkontrollerne bl. a.ovre paa Fyn. I dette Cirkulære siges, at der ikke kan erkendes at være hjemlet den ved Eksportslagterierne ansatte Dyrslæge Ret til videre gaende Undersøgelser end den, der nødvendigvis af Hensyn til at fastslaa Køkets Egnethed eller Ikke-Egnethed til Eksport. Kun, hvis det ved en saadan Undersøgelse viser sig, at Kødet er uegnet til Menneskeføde, kommer det i Landbrugsministeriets Bestemmelse nævnte Paabud om Destruktion til Anvendelse, men i Følge dette har Dyrslægen ikke Ret til at foretage Undersøgelse af